

IZ GLAZBENE PROŠLOSTI

Prinos poznavanju života i opusa glazbenika doktora fra Ivana Glibotića

Marko Babić, Zagreb

Crkveni skladatelj, glazbenik, dr. fra Ivan Glibotić, već petu godinu nije više među živima: preminuo je 20. prosinca 1987. godine u Imotskom. Profesor Glibotić ostao mi je u sjećanju kao čovjek srca, uvijek vedar i veseo, iz njegove duše zračila je raspevanost.

Fra Ivan, krsnim imenom Pavao, Glibotić se rodio u Slivnu 16. lipnja 1901. godine. Pučku školu je završio u Makarskoj, a franjevačku klasičnu gimnaziju u Sinju. U franjevački red (*Provincia Presvetog Otkupitelja u Splitu*) stupio je na Visovcu 1919. godine i tom prilikom uzeo redovničko ime Ivan. Filozofiju je studirao u Sinju i Zaostrogu (1920.-1922.), a bogoslovne znanosti u Makarskoj (1922.-1926.).

Za svećenika je zaređen u Makarskoj 1925. godine. Nakon toga se uključuje u pastoralni rad kao župski pomoćnik u Šibeniku, zatim je odgojitelj u Franjevačkom sjemeništu u Sinju, te župski pomoćnik u Drnišu pa nastavnik na Gimnaziji u Sinju. Potom je, 1930. godine, poslan u Rim na studij crkvene glazbe. 1934. godine okončava studiranje na Papinskom Institutu za crkvenu glazbu postizujući doktorat iz grupe gregorijanskog korala disertacijom: *DE CANTU ALLELUIA IN PATRIBUS SAECULO SEPTIMO ANTIQUIORIBUS*. Disertacija je tiskana na talijanskom jeziku: *Alleluia negli scritti dei Padri dei primi sei secoli* (O pjevanju Aleluja kod svetih Otaca u prvih šest stoljeća). U skraćenom obliku disertacija je tiskana i u poznatom liturgijskom časopisu "*Ephemerides liturgicae*" (1936.). Nakon toga postiže licencijal (magisterij) iz kompozicije radom *Fuga na zadanu temu* te doktorat iz teologije.

Vrativši se iz Rima službovao je kao profesor glazbe u Franjevačkom sjemeništu u Sinju, istodobno bio je orguljaš i zborovođa u svetišu Gospe Sinjske te voditelj limene glazbe *Gospa Sinjska*. Nakon tih službi dr. fra Ivan Glibotić, bio je 20 godina pastoralni radnik: dvije godine župnik u Kozici, tri godine u Splitu je župnik i gvardijan, pa šest godina župnik i gvardijan u Imotskom, zatim tijekom devet godina župnik i dekan u Vrgorcu. Od 1964. do 1968. bio je profesor liturgijske glazbe na Visokoj franjevačkoj bogosloviji u Makarskoj. Iz Makarske odlazi

u Sumartin na otoku Braču gdje je bio župnik, gvardijan i vikar tamošnjeg samostana i odatle je tijekom šest godina odlazio predavati u Makarsku, a nekoliko semestara bio je profesor liturgijske glazbe i na Centralnoj visokoj bogoslovskoj školi u Splitu. Godine 1976. dolazi u Imotski i tamo ostaje sve do smrti 18. prosinca 1987. Uskrснуće mrtvih čeka na groblju rodnog mjesta u Slivnu.

Dr. Glibotić je u svom pastoralnom radu i profesorskoj službi bio revnosni promicatelj *pučkog pjevanja*. Autor je niza crkvenih skladbi. Opus mu je brojan i raznoličan. Značajniji dio njegova glazbenog stvaralaštva tiskan je u pjesmarici: *PJEVAJMO, BRAĆO KRŠĆANI*, koja je imala tri izdanja: 1967., 1968. i 1976. godine.

Značajan dio njegova stvaralaštva objelodanjan je u periodici, a jedan dio nalazi se u ostavštini. Skladao je više *Misa* i igrokaza. Za neke njegove skladbe može se reći da su opće prihvaćene (*Glibotićeva misa*).

Fra Ivan Glibotić surađivao je također i u periodičnim publikacijama: "*Sveta Cecilija*" (1929.-1932.); "*Gospa Sinjska*" (1935.-1939.); "*Život s crkvom*" (1939.); "*Crkva u svijetu*" (1966.); "*Bogoslovska smotra*" (1967.); "*Služba Božja*" (1966.-1968.); "*Grad na Gori*" – *List imotskih župa* (1980.-1981.), "*Slivno*" (1985.-1988.) i drugdje.

Iako Glibotićev opus nije dovoljno zapažen u stručnoj glazbenoj javnosti, to ne umanjuje njegovo djelo nego više kazuje o suvremenim glazbenicima i vremenu u kojemu je živio i stvarao.

Literatura o dr. fra Ivanu Glibotiću (kronološki)

1. Mato Leščan: Pjevajmo, braćo kršćani, *Služba Božja* (Makarska), VIII. (1968.), br. 1, str. 75-78. (Prikaz i prosudba istoimene pjesmarice dra fra Ivana Glibotića).
2. Fra Vjeko Vrčić: Župnik o pučkim crkvenim pjesmama, *Služba Božja*, (Makarska), VIII. (1968.), br. 2, str. 163-165. (Prosudba Glibotićeve pjesmarice).
3. Fra Vjeko Vrčić: Vrijedan prilog liturgijskom životu na našim župama, *Služba Božja* (Makarska), XVI. (1976.), br. 2, str. 182-184. (Prosudba trećeg izdanja Glibotićeve pjesmarice).
4. Petar Zdravko Blajić: Ivan Glibotić (80. godišnjica života), *Sveta Cecilija*, (Zagreb), LII. (1982.), br. 3, str. 62.
5. -: (Biografija), *Slivno* (Slivno), I. (1985.), br. 2, str. 7. (Biografski podaci o fra Ivanu Glibotiću, anonimno, bez naslova).
6. Fra Vjenceslav: Uz 60. obljetnicu misništva fra Ivana Glibotića, *Slivno* (Slivno), I. (1985.), br. 2, str. 12-13.
7. -: Dijamantni jubilej, *Slivno* (Slivno), I. (1985.), br. 2, str. 13-15. (Dra fra Ivana Glibotića).
8. -: + O. fra Ivan dr. Glibotić, *Vjesnik franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja*, (Split), XXXVI. (1988.), br. 1, str. 56-66.

(Izvrještaj o. gvardijana, fra Ante *Madunića*, o smrti i ukopu; oproštajni govori: dr. Šimuna *Šipića*, fra Ante *Madunića*, o. Jure *Brkana*, o. Jure *Radića*, o. Krune *Bekavca*).

9. -: Dr. fra Ivan Glibotić, *Grad na gori – list imotskih župa*, (Imotski), X. (1988.), br. 1 (15), str. 36-37.
10. Uredništvo: Umro fra Ivan Glibotić, *Slivno*, (Slivno), V. (1988.), br. 1, (7), str. 7.
11. Petar Zdravko *Blajić*: In memoriam – Ivan Glibotić, *Sveta Cecilija*, (Zagreb) LVIII. (1988.), br. 1, str. 16.
12. Petar Zdravko *Blajić*: + Dr. O. Ivan Glibotić, OFM, *Marija*, (Split), XXVI. (1988.), br. 2 (251), str. 72-73.
13. (Petar Zdravko *Blajić*): Dr. fra Ivan Glibotić, OFM, *Most – List župe Svetog Luke Podbablje*, (Podbablje), III. (1988.), br. 4 (5), str. 47-48.
(Preuzeto iz časopisa *Marija*, (Split), br. 2, 1988.)
14. Ante *Glibotić*: Moj stric dr. fra Ivan Glibotić, *Slivno*, (Slivno), IV. (1988.), br. 2 (8), str. 44-45.
15. Ante *Ikin* (Glibotić): Moj stric dr. fra Ivan Glibotić, *Slivno*, (Slivno), V. (1988.), br. 1 (7), str. 8-10.
16. B.P.: Naši pokojnici – Ivan Glibotić, franjevac, *Glas Koncila*, (Zagreb), XXVII. (1988.), br. 7 (714), str. 8.
17. (Fra Ante *Jurić Talaja*): Oproštaj o. župnika fra Ante *Jurić – Talaja*, *Slivno*, (Slivno), V. (1988.), br. 1 (7), str. 10-11.
(Od fra Ivana Glibotića).
18. (Fra Ante *Sekelez*): In memoriam o. fra Ivanu Glibotiću, *Studenci*, (Studenci), IV. (1988), br. 1, str. 13-14.
19. Ante *Glibotić*: Moj stric dr. fra Ivan Glibotić, *Slivno*, (Slivno), V. (1989.), br. 1 (9), str. 13-15.
20. Fra *Mile Ćirko*: Glazbenik fra Ivan Glibotić, Čuvari baštine (1738.-1988.) – *Zbornik radova Simpozija u prigodi 250. obljetnice prijenosa franjevačkog samostana u grad Imotski*, Imotski 1989., str. 547-554.
21. Ante (*Glibotić*): Moj stric dr. fra Ivan Glibotić, *Slivno*, (Slivno), V. (1990.), br. 2 (12), str. 79-80.
22. Tomi: U pohodu rodnoj župi oca fra dr. Ivana Glibotića, *Slivno*, (Slivno), V. (1990.), br. 2 (12), str. 70-73.
(Župska zajednica sv. apostola Petra i Pavla iz Osijeka u pohodu župi Slivno).

Popis literature o dr. fra Ivanu Glibotiću zacijelo nije potpun, ali biografska građa koja se nalazi u toj literaturi može značajnije upotpuniti i proširiti *curriculum vitae* našega crkvenog glazbenika. Istodobno mogao bi to biti poticaj (crkvenim) glazbenicima za temeljitiju prosudbu glazbenoga opusa dr. fra Ivana Glibotića.

Rukopisi za časopis "Sv. Cecilija" br. 2. 1992. primaju se u Tajništvu do 15. travnja 1992. godine. Mole se suradnici da se pridržavaju propisa o autorskoj kartici.

Milka Trnina u Grazu

Ivan Mirnik, Zagreb

Legendarna Milka Trnina (1863.-1941.), naša najveća, a također i jedna među najvećim i najodabranijim pjevačicama svijeta svoju vremena, nastavila je svoju blistavu opernu i koncertnu karijeru u Štajerskom glavnom gradu Grazu god. 1884. Ovdje je ostala kao članica opere Zemaljskoga kazališta (Landestheater), kojega je direktor bio g. Bertalan, dvije sezone, sve do god. 1886. Prethodno je bila angažirana u Gradskom kazalištu (*Stadtheater*) u Leipzigu, a nakon Graza u Bremenu, koji je bio njena posljednja stepenica u usponu do umjetničkog vrhunca (München, London, New York). U Graz (Gradac) je pošla radi njegove blizine Zagrebu i Beču.

S obzirom da ni u Štajerskom zemaljskom arhivu (*Steiermärkisches Landesarchiv*), ni u Štajerskoj zemaljskoj knjižnici pri Joanneumu (*Steiermärkische Landesbibliothek am Joanneum*), prema ljubaznim obavijestima njihovih upravitelja Dr. G. Pferschy-a i Dr. Hansa Hegenbartha, nema sačuvanih kazališnih programa iz spomenutih godina, morali smo se u prikazu djelovanja ove velike umjetnice osloniti na drugu vrstu građe. Slučaj je htio da je značajni hrvatski glumac Mato Grković, biograf i prijatelj Trninin, preko nekog prijatelja ranih šezdesetih godina dao pregledati godišta novina *Grazer Tagespost*. Grkovićeva pranećaka gđa. Dunja Krajnović dopustila je susretljivo uvid u ovu dokumentaciju, pa joj u ovom članku zahvaljujem. O Trnininim nastupima u Grazu pisao je na nekoliko stranica i M. Grković (1966:82-85).

Graz, grad s dugom glazbenom tradicijom, imao je u to vrijeme vrlo lijepo kazalište iz prve polovice 19. st. u starom dijelu grada. U tom je kazalištu Trnina pjevala – o koncertnim, oratorijskim i crkvenim nastupima bez daljnjih istraživanja za sada ništa i ne znamo. Tek god. 1899. Graz je dobio novu veću operu, s 1400 sjedala. Prvi Trninin nastup bio je 26. travnja 1884. u ulozi Leonore u Verdijevu *Trubaduru*, a posljednji put se pojavila 16. travnja 1886. kao Senta u Wagnerovoj operi *Ukleti Holandez*. Tijekom dvije sezone nastupala je u ulogama koje su ne samo odgovarale njenim sjajnim glasovnim mogućnostima, nego i njenoj osobi. Bile su to uvijek uzvišene, časne, požrtvovne i nadasve pobožne žene, izuzme li se npr. lakoumnu Margaretu u *Faustu*, koju Trnina ionako nije rado kreirala. Kritičar iz Graza je jednom prigodom napisao: "Ne dijelim s njom njeno shvaćanje Margarete". Mnogo desetljeća kasnije je o njoj bavarski muzički kritičar Alfred von Mensi-Klarbach napisao: "Ali Milka Trnina nije samo jedna velika, možda najveća i zasigurno najharmoničnija umjetnica koju je